דף עז

'**ואני באתי בדבריך**' שגבריאל אמר לדניאל שנטרד וחזר בשבילו, שכאשר האנשים בהיכל ה' השתחוו קדמה לשמש והתריזו כלפי מטה, **אמר ה' למיכאל** סרחה אומתך, **וענה לו** שהטובים ינצלו- ולא נתקבלה תשובתו [שהיה להם למחות], וגבריאל לקח גחלים מהכרוב וכך הצטננו [ואלמא נעטנן לא נשאר שריד ופליט], והכו את גבריאל בששים פולסי דנורא על שלא עשה כמו שנצטווה, ועוד שאין משיבין על הקלקלה, ושר פרס [דוביאל] שמש כ"א יום וקיבל כ"א מלכים ופרוותא דמשהיג, ואת ישראל ות"ח שיתנו מס, **וגבריאל לימד זכות** דשוא לכם משכימי קום אלו נשות ת"ח שמנדדות שינה ולא השגיחו, **ואמר עוד** שאם דניאל בכף מאזנים מכריע הוא את כל חכמי ישראל וקבלו, ובלע את האיגרת ונמחקה [וי"א שכתובה היתה אך לא חתומה] ולכך חלק נותנין מס וחלק לא, וביקש אף רחמים על ישראל ממלכות יון ולא השגיחו בו. * **רחיצה דהוי עינוי לאיבעית אימא** יליף מדוד שכאשר ברח מאבשלום נאמר שהתענה וכתיב עייף וזהו מרחיצה, **ודחי** דדילמא מנעילת הסנדל, **ולמסקנא ילפינן** ממים קרים על נפש עיפה וזהו רחיצה מדלא כתיב 'בנפש'. * **נעילת הסנדל דנקרא עינוי** יליף **להו"א** מדוד שבבריחתו הלך יחף, **ודחי** דלמא מסוסיא ומרטקא [שוט], **ומייתי** דיחף זהו ברגל מישעיהו שהלך ערום ויחף, **ודחי דדילמא** במנעלים המטולאים כמו ערום דהוי בבגדים בלואים, **ולמסקנה** יליף מקרא דירמיה דמנעי רגלך מיחף [מנעי עצמך מחטא שלא יבא רגלך לידי יחוף]. * **אסור לרחוץ ולסוך אפי' מקצת גופו**, אך אם היה מלולכך בטיט וצואה וחולה שיש לו חטטין בראשו מותר. * מותר לאשה להדיח ידה אחת וליתן פת לתינוק, ושמאי לא רצה להאכיל בידו אחת וגזרו עליו להאכיל בשתי ידים משום שיבתא. * **ההולך להקביל פני אביו או רבו הולך עד צוארו במים**, ובעי האם ה"ה הרב אצל תלמידו, **וכן שרי לעבור** לשמור פירות ולפירקא [וכן כדי לשאול שאלה], **והתירו אף לחזור** דאל"כ אתה מכשילן לעת"ל, **וכשהולך בנהר במקום שלא רדיפי מיא** [דאל"כ אף בחול אסור משום סכנה, וכנהר שיצא מבית ה' דאלף ראשונים עמוק עד קרסוליים, שניים עד ברכיים, שלישים עד מותנים, ומכאן ואילך נחל שא"א לעוברו לא בשחיה ולא בבורני קטנה וגדולה, ואף מלאך המות לא יכול לעבור בו, **ומעין זה בתחילתו** דומה לקרני חגבים, ובפתח ההיכל נעשה כחוט של שתי, ובאולם נעשה כחוט של ערב, ובפתח העזרה נעשה כפי פך קטן, ומכאן ואילך מתגבר עד בית דוד ורוחצין בו זבין וזבות, אך אין להוכיח שטבילה בעי דווקא מים עמוקים] אין להוציא ידו מתחת חפת חלוקו, ומנעל שרי דרך מלבוש, אך סנדל לכתחילה לא [ולכך רבינא לא אתי לפירקא דריש גלותא].

דף עח

אסור לישב ביו"כ ע"ג טיט בטופח ע"מ להטפיה, **ומותר להצטנן**: בפירות, וינוקא, ובכוס של כסף חסרה [דמלאה עלולה להשפך], **ולרב אשי** אף חסרה אסורה דמחליק, **ובחרס אסור** דזב מדפנותיו * **ריב"ל שרה את מטפחתו במים בעריוכ"פ** וסחט ולמחר קינח פניו ידיו ורגליו, **ובערב תשעה באב** שרה במים והניחה תחת מראשותיו ולמחרת העבירה ע"ג עיניו, **וי"א איפכא** [דבעריוכ"פ לא היה מנגבה מקודם] וקשיא סחיטה. * **לר"א** מלך מותר לרחוץ פניו דמלך ביפיו תחזינה עיניך, **וכן כלה** כדי שלא תתגנה על בעלה. * **שאלו את ר"א** אם מותר לצאת ביוכ"פ בסנדל של שעם [גומא] **והעידו שמותר** בין ביוכ"פ ובין בתענית ציבור [על הגשמים]. **וכן שאלוהו** האם זקן ויושב בישיבה צריך רשות מהנשיא להתיר בכורות, **והעידו** דר"י בן זימרא נטל רשות וש"מ שהניחו להם להתגדר בזה, **וי"א שהיה ר"י כהן** ושאל אם יכול להעיד על של חבירו כרשב"ג [דנאמן על של חבירו ולא על של עצמו] **או** לאו כר"מ [דהחשוד בדבר לא דנו ולא מעידו] **ומסקינן דהלכתא כרשב"ג**. * **מותר לצאת במנעל העשוי** מעשבים ומעלי דקל וכן לכרוך סודר על הרגל, **אך אסור לקיטע לצאת בקב שלו ביוכ"פ להו"א** משום כתיתין, **ולמס'** לכו"ע הוי מנעל לענין יוכ"פ, **ולענין שבת פליגי** אי גזרינן שישמט ויבא לאתויי ד"א. * **תינוקות מותרין בכל העינויין** חוץ מנעילת הסנדל, **והטעם להו"א** משום הרואים שיאמרו שהנעילום ביום, שהרי אין ישנים במנעלים בלילה משום טעם מיתה, **ודחי דמותרין לכתחילה קתני, ומסיק** דשאר דברים הוו רביתיהו כדאמרינן גבי מים חמים ושמן וביעתא בכותחא ושבירת כלים. * החיה מותרת בנעילת הסנדל משום צינה וכן כל אדם שרי כשיש סכנת עקרב.

דף עט

האוכל ככותבת הגסה כמוה וכגרעינתה: בעי ר"פ האם ככותבת בלא גרעינתה או כל כמה דגסה, **ורב אשי בעי** אי עצם כשעורה בקליפתה וכן אי יבשה [**ולר"פ** פשיטא ליה דרק יבשה בקליפתה מיקרי שעורה]. * **לר' יהודה** ככותבת הויא טפי מכביצה ובהכי מייתבא דעתיה, **והא דר"ג החמיר להעלות לסוכה שתי כותבות** כיון שחסרו גרעינן [ושיעורן פחות מככותבת וגרעינתה דשתי קבין תמרים יש בהן קב ויותר גרעינין], **או** דפירות אי"צ סוכה [**והא דקתני** שאכלו תאנים וענבים אכילת עראי חוץ לסוכה ומשמע שקבע לא, היינו כאכילת עראי, או שאכלום קבע ואכלו פת עראי בהדייהו חוץ לסוכה, **והא דאמרינן** דאם השלים י"ד סעודות שחייב לאכול בסוכה במיני תרגימא יצא, ולא נקיט פירות, משום דפירות היינו תרגימא, או דמיירי באתרא דלא שכיח פירי]. **ולרב זביד** כותבת פחותה מכביצה דיליף להו"א מב"ש דאמרי דחמץ בככותבת דבעו שיעורא טפי מכזית, ודחי דכותבת הגסה יתירה מכביצה וכותבת רגילה פחות, **ולמסקנא** מר"י דס"ל דחיוב ברהמ"ז בכביצה דיליף מואכלת ושבעת אכילה שיש בה שביעה וכביצה משבעא ככותבת [שהוא שיעור קטן יותר] מיתבא דעתא.

דף פ

לרבי כל השיעורין בכזית חוץ מטומאת אוכלין ששיעורה ככביצה היות ושינה הכתוב בלשונו דכתיב מכל האוכל אשר יאכל [וכמו ביוכ"פ דכתיב ביה לא תעונה ושיעורו בככותבת, ואיצטריך למילף מהתם דלא נימא דאורחיה הוא] **וזהו ביצת תרנגולת** שהיא אוכל הבא מחמת אוכל, ואי"צ שחיטה [כגדי] או קריעה [כבן פקועה], **אך מקשו עליו** דנימא כביצת בר יוכני ואי תימא דתפשת מועט תפשת, א"כ נימא כביצת הציפור, **ולכך אמרינן דשיעורא כביצה** מפני שזה שיעור הנכנס בבת אחת לבית הבליעה. * **האוכל חלב בזמן הזה צריך לכתוב השיעור שמא ישתנה שיעורו ע"י בי"ד: להו"א** שיחייבו על כזית קטן **ודחי** דאינו שב מידיעתו ואינו מביא קרבן על שגגתו, **ולמסקנא** שמא יגדילו את הכזית [ולכן לא יכתוב מחוייבני חטאת אלא יכתוב כזית בינוני אכלתי], **ואמרינן** ששיעורים של עונשים הלכה למשה מסיני **ושכחו וב"ד של יעבץ חזרו ויסדום**. * **שיעור חיוב שתיה ביוכ"פ: לתנא דמתני' ולב"ה** כמלא לוגמיו ברווח דהיינו כל שמסלקו לצד אחד ונראה כמלא לוגמיו, **ולר"א** כמלא לוגמיו דחוק, **ולר"י בן בתירא** כדי גמיעה, **ולב"ש** רביעית, **ולא הוי מקולי ב"ש** דנשאל לגבי עוג מלך הבשן ששיעור מלא לוגמיו הוא יותר מרביעית. * **באכילה משערים לכל אדם** [אף לעוג] **ככותבת** בין בבשר שמן ובין בלולבי גפנים דקים להו לרבנן דבהכי מייתבא דעתיה [אלא שבאדם רגיל או בשר שמן מייתבא טובא] **ושיעור האכילה בכדי אכילת פרס** [אף באוכל חצי פרס כיון דהוא מדרבנן הקלו, דקרא דונטמתם בם אסמכתא בעלמא]. * **כל האוכלין מצטרפין לכשיעור**: ואף אם אכל אומצא ומילחא דהכי אכלי אינשי, וכן ציר ע"ג ירק דכיון שבא להכשיר את האוכל חשיב כאוכל. * **האוכל אכילה גסה ביוהכ"פ** פטור כיון שמזיק, **וכן זר שאכל תרומה אכילה גסה או שכסס שעורים** פטור מחומש.

דף פא

זר שבלע שזיפין של תרומה והקיאן ואכלן אחר, ראשון משלם קרן וחומש, ושני משלם לראשון דמי עצים [דאינן ראויים שוב לאכילה אלא להיסק]. * **האוכל ושותה אין מצטרפין** ואתי **להו"א** כר' יהושע דכל שאין שיעורו וטומאתו שוה לא מצטרף [שרץ בכעדשה ובילה בכזית, וכן מת ובילה שיעורן בכזית אך חלוקים בזמן טומאתן], **ולמסקנא** אף כרבנן דהא ליכא יתובי דעתא [ורק בטומאה מצטרף דשם טומאה חד הוא]. * אכל ושתה בהעלם אחד חייב חטאת אחד [דילפי' להו מפס' אחד] אבל אכל ועשה מלאכה חייב שתים. * **מקור לאזהרה על עינוי: א. לר"ל לא מצינו מפורש אזהרה לעינוי כיון דא"א לכתוב:** לא תאכל [אכילה בכזית], לא תעונה [משמע שצריך לאכול], השמר פן לא תעונה [יתחייב משום ב' לאוין], השמר במצות עינוי [הוי אזהרת עשה], **ורב אשי הקשה** שיכתב 'אל תסור מן העינוי' **ונשאר בקשיא. ב.** כתיב ועניתם את נפשותכם כל מלאכה לא תעשו, **ואמרינן דליכא כרת ואזהרה על תוספת מלאכה ועינוי** דכתיב עצם היום הזה, **ואזהרת עינוי של יום עצמו** אתיא מדכתיב כרת על מלאכה ביוכ"פ, ומיותר כיון דאתי מעינוי שלא נוהג בשבתות וי"ט ובכ"ז ענוש כרת, **אלא להפנות גז"ש לעינוי** דהוי כמו מלאכה שלא ענש אא"כ הזהיר, **ודחי** שעינוי לא הותר מכללו משא"כ במלאכה. **ג. לא יאמר עונש בעינוי ונגמר ממלאכה שהותרה מכללה**, וש"מ להפנות לגז"ש דעינוי כמלאכה שענש והזהיר, **ודחי** שמלאכה נוהגת בשבתות וי"ט משא"כ עינוי. **ד. לרבינא** בגז"ש עצם, ומופנה דכתיבי ד' לאוין וכרת אחד, ואתו לאזהרה ועונש דיממא ודלילא, **וחד לאפנויי** ללמוד עינוי ממלאכה בין דיממא ובין דליליא. **ה. לתנא דבי ר' ישמעאל** יליף בגז"ש מעינוי דאשת איש דענש והזהיר. **ו. לרב אחא בר יעקב** יליף בגז"ש שבת שבתון משבת בראשית דענש והזהיר. **ז. לר"פ** יו"כ גופיה נקרא שבת דכתיב תשבתו שבתכם דעדיפא ליה קרא דבגופיה, **ולאידך** איצטריך שמוסיפין מחול על הקודש בכניסתו וביציאתו ביוכ"פ ובשבתות וי"ט [תשבתו בשבתות, שבתכם בי"ט], **וכן ילפינן מהאי קרא** דמצוה לאכול בעיוכ"פ. * **אכל אוכלין או משקין שאינן ראויין** כגון ציר ומוריים וכס פלפלי וזנגבילא יבשין [דטובים ראויין ויש בהן משום ערלה, ונאכלין חיים ולכך אין בהם משום בישולי נכרים] ועלי גפנים פטור, **אך חייב על לולבי גפנים** שלבלבו מר"ה עד יוהכ"פ, **וי"א** כל שלשים יום. * **לרבי** חומץ משיב את הנפש וחייב, **ורב גידל** דרש דאין הלכה כרבי ומזגו כולם ושתו בעקבותיו, והקפיד ע"כ דהא קאמר דיעבד מועט וחי, ולא לכתחילה מרובה ומזוג.

דף פב

תינוקות אין מענין אותן ביוכ"פ אך מחנכין אותן שנה לפני הזמן בחולה, ושנתיים בבריא. * **גיל החינוך: לר"ה ולר"נ איכא ג' זמנים: א.** לצום מספר שעות **דהיינו בבריאים** ד' שנים קודם חיוב מצוות [לבת בגיל ח' שנים, ובן בגיל ט'] **ובחולים** יש להתחיל שנה אחרי [והא דקתני מחנכין אותן לפני שנה ולפני שנתיים, היינו חינוך להשלמה]. **ב. השלמת הצום כל היום מדרבנן מדין חינוך** הוא שנתיים לפני החיוב דאו', **תינוקת בריאה** משמלאו לה י' שנים, **ותינוק** מגיל יא [החולים ממתינים עוד שנה]. **ג. השלמת כל הצום מדאו'** משבאו לפרקן דחיוב מצוות: בת בגיל י"ב ובן בגיל י"ג ואין חילוק בין בריא לחולה. **ולרבי יוחנן אין מדרבנן כלל חיוב חינוך להשלים הצום קודם זמן החיוב דאו'**, ורק איכא חינוך צום לשעות בחולה שנה לפני הגדלות, ובבריא שנתיים לפני הגדלות [ולא תתני לפני שנה ולפני שנתיים אלא שנה בחולה, ושנתיים בבריא]. * **עוברה שהריחה מאכילין אותה עד שתשוב נפשה** [שהעובר מתאוה ואם אינה אוכלת שניהן מסתכנין], **ולוחשין לה שהיום יוכ"פ** ובחדא פסק מלהתאוות ויצא מינה ר' יוחנן [בטרם אצורך מבטן ידעתיך], ובחדא לא עזר ויצא שבתאי אוצר פירי [וקרי עליה זורו רשעים מרחם]. **ומעוברת שהריחה בשר קודש או איסור:** תוחבין לה כוש ברוטב, רוטב עצמו, שומן עצמו- דאין דבר העומד בפני פיקוח נפש חוץ מע"ז שנאמר בכל נפשך, וגלוי עריות מנערה המאורסה [מה נערה מצילה בנפשו, ומה רוצח יהרג ואל יעבור אף נערה], ושפיכות דמים בהריגה דמאי חזית דדמא דידך סומק טפי.

דף פג

חולה אומר צריך ורופא אומר אינו צריך מאכילין אותו, **ולרבי יוחנן** שומעים לחולה רק מול אחד, אך מול תרי שאומרים שאי"צ- שומעים להם, **אך למר בר רב אשי** אפי' מול מאה רופאים שומעים לחולה דלב יודע מרת נפשו, ואם החולה אומר שאינו צריך ורופא אומר צריך מאכילין אותו [שמא נשתבשה דעתו מחמת חוליו]. **ואם חולה ועימו שני בקיאין** אומרים שאי"צ לאכול, וכנגדם שנים אומרים שצריך מאכילין אותו דאף שבאומדנא כעי"ז בממונות הולכים אחר הרוב, בנפשות לא אזלינן בתר רובא [ובפלגא ופלגא לקולא משום ספק נפשות]. * **מי שאחזו בולמוס** יש להאכילו עד שיאורו עיניו ויבחין בין טוב לרע, ומאכילין הקל הקל תחילה והיינו נבילה [איסור לאו] שביעית לאחר זמן הביעור [בעשה], טבל [מיתה בי"ד"ש], ופליגי [כשאין חולין מתוקנים] בטבל שאפשר לתקנו לעומת תרומה שראויה לכהן [ורבה דאמר שיתקן אזיל אף כרבי דלא פטר רק במעשר ירק דרבנן, אך דגן דאו' מודה דיתקן אטו דאו']. * **למתיא בן חרש** כבד לנשיכת כלב שוטה, סם לחושש בגרונו, בשר חמור לירקון, והקזת דם לסרוניכי, וחכמים פליגי ומודו רק בסם דשרי. * **הרפואות: א.** לבולמוס יש להאכיל דבש וכל מיני מתיקה שמאירים את העינים [וקודם אכילה גריר] כדאשכחן בעבד המצרי ששבה דוד, ומייתי שיש להאכיל עם דבש אליה או סולת ואפי' קמח שעורים המעורב בדבש, ומייתי שר' יוחנן אחזו בולמוס והלך למזרחה של תאנה וקיים בעצמו החכמה תחייה בעליה, ומעשה דר"מ דדייק בשמות ולא הביא את כספו לאדם ששמו כידור, ולא נכנסו לבית מי ששמו בלה [ואמר לבלה ניאופים].

להערות האירות ולהצטרפות לרשימת התפוצה במייל: k0504166339@gmail.com | מוקדי חלוקה ראשיים: **בביתו** * גבעה B : **מוקד ראשי**- דרכי איש- 0504166339 * שטיבלאך- דרכי איש- 0527616637 * אמשינוב- הרב גוגר- 0527118594 * שטיבלאך פחד יצחק [בכניסה בניילונית] * מולל דורשי ציון- [בניילונית]. * מולל חצות- רח' מוצפי [בניילונית]. * ישיבת תורת רפאל- הבה"ח מ. אזולאי הי"ו. * **גבעה A**: * אהל תורה- רח' הרב קאדו [בניילונית] * בוסטון- נציג 0548461804 * היכל עובדיה- הרב אשר עמר הי"ו * ישיבת ברכת מרדכי- הרב טלר * ישיבת טשכנוב- ברלב | **ירושלים:** מקור ברוך-0527667506 * בית ישראל- מיר- 0583221000 * **חדש**- גבעת מרדכי- ישיבת חברון 0548502661 | **דרושים עוד מציגים הרוצים לזכות את הרבים ולפתוח מוקדי המצה נוספים- פנו למערכת.**

זכות הפצת הגליונות מידי שבוע דרך המייל נדבת ולהצלחת חנות המחשבים 'לינקנט'- זכות הרבצת התורה ברבים תעמוד להם להתברך בכל מילי דמיטב ולראות הצלחה בכל מעשי ידיהם